

fra vor Side skulde kunne slutte os dertil, forventende vi følgende loyale Imødekommen fra deres Side. Det ene er, at Indkaldelsen til Rekruttjenesten lempes saaledes, at den staar i Forhold til de ordinære Stiftetider, saaledes at den ikke gjør Afbræk i Mandskabets Tjeneste. Den største Del af det Mandskab, der indkaldes, er jo nemlig fattige og ubemidlede Folk, og der bør derfor ikke gjøres Indgreb i deres daglige Velvære, og Tjenesten maa lempes saa meget som muligt efter den øvrige borgerlige Lovgivning. Det Andet er, at de lade det bero ved to Gjenindkaldelser, som man jo ogsaa er enig om nu, og at disse to Indkaldelser ligeledes lempes saaledes, at de ikke gjøre noget Afbræk i den almindelige Tjenestetid. Det kan være bekvæmligt for Hæren at fyldestgjøre disse Krav, men jeg haaber, at man vil imødekomme dem, da de virkelig ere billige, og da vi maa se, hvorledes vi kunne komme ud af det, for som sagt efter vore smaa Forhold her i Landet at fyldestgjøre det Hensyn, som man stylder den temmelig betydelige ubemidlede Befolkning, hvis Eigner aftage med hver Dag. Det vil jeg bede erindret. (Sage: Det er galt!) Maa jeg være saa fri at spørge, hvem der sagde, at det var galt. (Sage: Det var mig!) Den ærede Rigsdagsmand fra Nordsjælland, fra Fredensborg, siger, at det er galt. Jeg siger, at den ubemidlede Befolknings Cone aftager med hver Dag. Der var et Møde nylig paa Børsen, hvor der blev frendraget adskillige Virkninger af de bestaaende Tolblove og andre Forhold, hvorved Konkurrencen stiger saa stærkt, at Byrden paa den danske Befolkning hviler haardt og kommer til at hvile haardest paa de Ubemidlede. Det kredie, jeg altsaa foruden Indkaldelsestiden, Rekruttiden og de tvende Indkaldelser, mente, at man kunde opnaa, var, at de Herrer fra den modsatte Side vilde gjøre, hvad de kunne for at lempe den for et frit Folks Omdømme lidet værdige og for Sædeligheden ikke gavnlige Garnisonstjeneste. Nogen Indrømmelse fra denne Side paa dette Punkt vilde blive hilst med Glæde af Befolkningen. Naar jeg har tilladt mig at foreslaa, at man til de nuværende Hæruddgifter skulde bevilge et åarligt Tilskud foreløbigt paa 10 Mar, altsaa

uden nogen åarlig Revision, af 200,000 Kr., vilde jeg mene, at det til Befolkningens Betryggelse tillige vilde være nyttigt, om det ærede Udvalg var betænkt paa ved Siden deraf for dette Åaar aldeles bestemt at fastsætte Tallet paa de Befalings- og Underbefalingsmænd, som vilde blive nødvendige for samtlige Charger, saaledes at man var betrygget imod, at dette Tal overskredes, og saaledes at den Sum, man tilbyder, ikke blev overskreden. Jeg behøver ikke at tilføje en yderligere Betingelse, fordi den er udtalt saamange Gange i denne Sal, og jeg vover heller ikke at stille en saadan Betingelse, men enhver Repræsentant er pligtig til at yde sit Bidrag til en heldig Løsning, og da jeg nu tror, at det, der staar for, i begge Tilfælde vilde være uheldigt, søger jeg at finde Noget, som kunde tilfredsstille saa Mange som muligt. Denne Betingelse er da den, at den Ordning, der vilde komme tilstede ved et saadant Tilbud, naar det modtoges, ikke paa nogen Maade maatte foregribe Ordningen af Besætningsvæsenet, der maatte være en Sag aldeles for sig, og det haaber jeg ikke, der vilde være nogensomhelst Banfelighed ved. For mit eget Vedkommende vide de ædre Herrer her i denne Sal, at, naar jeg med min Opfattelse af Danmarks Forsvarstilling, der afviger fra de Flestes, gjør et Tilbud som dette, er jeg maaske den, der yder det Allerførste. Saafremt i Løbet af disse 10 Mar, for hvilke jeg mener, at en Afgjørelse kunde finde Sted, det øvrige Europa, hvad der godt kan ste, vilde komme til en fuldstændig eller i alt Fald en partiel Afvæbning, er det min Lante, at Regjeringen da ogsaa for Danmarks Vedkommende vilde søle sig forpligtet til at komme med Forslag i den Retning. Maa jeg nu tillade mig at rette en Opfordring til ærede Medlemmer i denne Sal. Jeg er overbevist om, at intet af Partiernes i denne Sal kan have taget nogen Beslutning om, hvorledes de ville stemme, før de have hørt det Forslag, jeg vil fremkomme med. Der er Ingen, der godt kunde gjøre det, thi de maatte jo først høre, hvad der var at stemme om, thi at tage Beslutning om Noget, man ikke kender, tiltror jeg ingen Menneker. Det Næste er dette, at jeg paa Grund af den hele Stilling, haade